

forskjellige Byer, ja vil kunne bidrage til, at en Del af det Opland, som en By har havt, gaar over til dens Nabo. Jeg tror ikke, det er heldigt, at man udsætter sig for noget Saadant. — Hvis Lovforslaget bliver vedtaget, saaledes som det nu foreligger fra Folkethinget, kunde man f. Ex. tænke sig, at der blev givet Frihed for Skibsafgiften paa begge Sider af Kattegat, til Ivenske Havne paa den ene Side og danske paa den anden; men det var vel muligt, at en saadan Fritagelse kunde øve sin Indflydelse paa de forskjellige jydskes Byers Opland; naar de nordlige Byer vare fritagne for at svare Skibsafgift og de sydlige Byer ikke, vilde det forrykke Forholdet noget. — Den Risiko vilde man ganske vist ikke løbe i saa stort Omfang, naar man vendte tilbage til Regeringens Forslag, men jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at opstille forskjellig Regel. Vender man tilbage til Regeringens Forslag, vil Fritagelsen nærmest kun komme til at angaa de to Sunde, og det vil i finansiell Henseende være af mindre Betydning i Forhold til §§ 1 og 2; men da netop §§ 1 og 2 ere Sovebsagen, da det vil være til stor Fordel for den indenlandske Skibsfart, at man ophæver disse Afgifter, kan jeg ikke se nogen Grund til overhovedet at beholde § 3. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, at han, naar han stiller sine Ændringsforslag, vil tage dette under Overveelse. Jeg for mit Vedkommende er mest tilbøjelig til at se § 3 stemt ud.

Teszen: Derfom der i det Hele kunde gives nogen Sikkerhed for, at Ophævelsen af de ældre eller gamle Statter ikke skulde medføre Paalæg af nye, eller der dog i alt Fald var nogen Sikkerhed for, at de gamle Statter, som hvilede paa Eiendomsomsætningen eller paa frivillige Handler eller paa Forbrug ikke bleve erstattede ved nye Statter paa Personer, saa skulde jeg have mindre Betænkelse ved at gaa ind paa dette Forslag, der omhandler Ophævelsen af en saadan Afgift, da det finansielle Spørgsmaal dog ikke er saa betydeligt. Men uagtet Statskassen som bekendt har en stor Rigdom, om hvis produktive Anvendelse det er vanskeligt for Regeringen at blive enig med Rigsdagen, og som det heller ikke synes, at der er megen Tilbøjelighed til at anvende til Forvarudsgifter eller Sligt, saa har det jo vist sig, at der er en Lendents til, saasnart der er Tale om overordentlige, store Udgifter, strax at komme med Forslag til nye personlige Statter; og medens der vel ikke kan være nogen Forventning om, at just Ophævelsen af den Afgift, som der her er Tale om, skulde have en ny Beskatning tilføje, saa vil man jo dog ved at ophæve den Slags Afgifter fremme den anvendte Lendents. Men den Omstændighed, at det er en ældre Afgift, har jo medført det overordentlige Gode, at den allerede har fordelt sig

og efter sin hele Bestaafenhed fordeles sig paa forskjellige Indtægter. Det er et Fortrin, som alle den Slags ældre Afgifter have. Naar man derimod paalægger en ny Afgift og fritager for en ældre, veed man aldrig bestemt, om denne Fritagelse eller dette Paalæg kommer nøjagtig til den Adresse, hvortil den er henvendt. — Det er derfor, at jeg i og for sig er meget betænkelig ved at forlade den gamle Beskatning og dobbelt betænkelig under den Lendents, der for Liden rører sig her i Landet, som visse lang tid mere gaar i den Retning at gjøre, saaledes som i Uten og Tyrkiet, den direkte personlige Beskatning til den fremherskende Istedesfor, som i England, Holland og Belgien og overhovedet de friere Lande, at gjøre den indirekte Beskatning til den væsentlige. I disse friere Lande lægger man særlig Vægt paa den borgerlige frie Selvbeskatning, som jo sker gennem Skatter ad indirekte Veie. Jeg vilde ikke have fremtset denne almindelige Bemærkning ligeoverfor et Forslag, hvis finansielle Rækkevidde jo ikke er saa stort, hvis jeg ikke havde fundet Anledning dertil i de Forhandlinger, som fandt Sted for en Del Aar siden, da der her blev forelagt Lovforslag om Ophævelsen af Skibsafgiften. Det høie Thing vil erindre, at Finansministeren, samtidigt med at denne Ophævelse af Skibsafgiften blev foreslaaet, tillige havde indbragt et Forslag om forandret Brændevinsbeskatning, idet han gennem denne Forandring af Brændevinsbeskatningen fandt et Middel — og vistnok et ganske ubemærket Middel — til ligeledes gennem en indirekte Afgift at opnaa for Statskassen en Erstatning istedetfor den ophævede Skibsafgift. Det vil erindres, at dette Forslag om Brændevinsbeskatningen gik ud paa at indføre en anden Beskatningsform end den tidligere gjældende, en ny Beskatningsform, som i og for sig syntes retferdig og billig; men da det ærede Thing imidlertid ikke den Gang havde fuld Tro til det Apparat, som bragtes i Forslag til at maale Brændevinen med, saaldt dette Forslag om Brændevinsbeskatningen bort, og som Følge deraf tog den ærede daværende Finansminister sit Forslag om Ophævelsen af Skibsafgiften tilbage. Dette forekom mig fuldkommen korrekt, og derfom der samtidigt med nærværende Forslag om Ophævelsen af Skibsafgiften havde været forelagt et Forslag, hvorved det Tab, som Statskassen vil lide, erstattedes ad indirekte Veie, enten gennem en Brændevinsbeskatning eller gennem en Forhøjelse af Lødsfærterne eller Sligt, skulde jeg ikke have reist nogen som helst Modstand mod det nærværende Forslag; men det er nu ikke Tilfældet. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der idag talte først, deri, at man ikke kan sige, at det er nogen særdeles trykkende Afgift, som her hviler paa Skibsfarten, og denne Afgift har, som jeg før tillod mig at bemærke, den Egenstabs som alle den Slags Afgifter, at man meget vanskeligt kan sige, hvem